

Arrest

nr. 94 848 van 10 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 29 maart 2012 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 31 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die de volgende dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Dibaga, Makhmour, provincie Mosul (Centraal-Irak). U zou als automecanicien hebben gewerkt in de zaak van Mohammed te Dibaga. Op 5 maart 2012 zouden twee onbekenden een auto naar de garage hebben gesleept. Zij zouden u hebben gevraagd de wagen te depanneren en zeiden later terug te zullen keren. U zou bij het herstellen van de auto explosieven hebben gevonden onder de achterbank. U zou meteen de politie op de hoogte hebben gebracht van uw vondst en die stuurden meteen vijf agenten in burger naar de zaak. Eén van deze twee onbekenden zou terug zijn gekomen om de auto op te halen, hij zou meteen zijn gearresteerd door de agenten. Op 10 maart 2012 zou u een dreigtelefoon hebben ontvangen. Aan de telefoon zou iemand van dezelfde groepering als de persoon die werd gearresteerd bedreigd hebben u te zullen vermoorden daar u de aanstoker was van de arrestatie van zijn kompaan. U zou daarop meteen Irak hebben verlaten. Via Zakho, Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, zou u op 25 maart 2012 in België zijn aangekomen. Op 30 maart vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw relaas legt u een kopie van uw identiteitskaart en een kopie van uw nationaliteitsbewijs voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. U bracht immers onvoldoende geloofwaardige elementen aan die uw bewering ondersteunen te worden gevisieerd door een terreurorganisatie.

U stelt dat onbekenden een wagen bij u achterlieten waarin u explosieven ontdekte onder de achterbank (CGVS, pg.8). Het is echter onbegrijpelijk dat deze onbekenden een auto waarin explosieven waren verstopt onder de achterbank zouden achterlaten in een garage wetende dat deze dient te worden gerepareerd en er aldus een vrij grote kans bestond dat de explosieven zouden worden ontdekt. Temeer daar deze onbekenden zelf zouden hebben aangegeven dat het probleem van de wagen zich waarschijnlijk situeerde ter hoogte van de filters (CGVS, pg.9). Uzelf geeft aan dat er wel degelijk een kennis van zaken moet zijn vooraleer men dit probleem kan detecteren (CGVS, pg.9). Gezien deze onbekenden wisten dat het probleem bij de filters lag, zullen zij eveneens hebben geweten waar de filters zich bevinden en bijgevolg hebben geweten dat men om bij de filters te komen via de achterbank moet, waar eveneens de explosieven waren verstopt (CGVS, pg.9). Wat er ook van zij, het is weinig geloofwaardig dat een dergelijke organisatie zo veronachtzaam en roekeloos te werk zou gaan en de autopanne op een ander manier zouden trachten te verhelpen. Er kan van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger te werk zouden gaan om arrestaties door de autoriteiten te vermijden en hun doel te kunnen bereiken en daarom geen auto's, waarin granaten en pistolen waren verstopt, zouden achtergelaten in een 'onbekende' garage voor reparatie.

Uw verdere verklaringen doen eveneens vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw relaas. Zo zou u vijf dagen na de arrestatie via een telefoontje zijn bedreigd (CGVS, pg.8). U zou dit incident echter niet meer hebben gemeld bij de politie omdat u ervan overtuigd was dat deze u toch niet konden beschermen (CGVS, pg.10). Dient evenwel te worden opgemerkt dat de politie - waarvan u meteen stelt dat zij u niet konden beschermen - wel eerder zeer snel en adequaat was opgetreden door na een telefoontje van uw kant meteen vijf agenten in burger naar de zaak te sturen om de verdachte te arresteren (CGVS, pg.8). Het valt - gezien de concrete acties die de politie in een recent verleden reeds had ondernomen - moeilijk te begrijpen dat u het plots niet meer opportuun vond om de politie op de hoogte te brengen. Integendeel, u besloot echter meteen Irak te verlaten, wat in de gegeven omstandigheden een vrij overhaaste beslissing was (CGVS, pg.10).

Gezien uw plots en onverwacht vertrek uit Irak, kan er dan ook worden verwacht dat u uw problematiek in Irak verder zou opvolgen om zodoende meer duidelijkheid te krijgen over de mate waarin u werd gevisieerd. U liet echter volledig na om u verder over uw problemen te (laten) informeren.

Zo weet u ten eerste niet wat er is gebeurd met de persoon die door uw toedoen werd gearresteerd (CGVS, pg.11). Nochtans zou dit u extra informatie kunnen opleveren aangaande de aard en de grootte van het netwerk dat u viseerde, eventuele veroordelingen of opsluitingen, andere arrestaties, etc. Al deze zaken zouden u bijkomende indicaties kunnen opleveren aangaande het risico op vervolging dat u meent te lopen. Indien u immers om deze reden Irak zou hebben verlaten, kan

worden verwacht dat u deze problematiek van naaldje tot draadje zou willen nagaan. U toont echter geen enkele interesse in deze zaak als gevolg waarvan u zegt te worden bedreigd.

Zo heeft u zich ten tweede evenmin geïnformeerd bij de eigenaar van de garage of hij na uw vertrek werd bedreigd of mogelijks zelf werd geïnterpelleerd over uw verblijfplaats (CGVS, pg.11). Vervolgens heeft u zelfs niet op uw moeder beroep gedaan om na te gaan of er zich nog iets heeft voorgedaan bij uw vroegere woonplaats in Dibaga dat eventueel verband zou kunnen houden met de eerdere bedreiging die u had ontvangen (CGVS, pg.11).

Met andere woorden, u heeft zich op geen enkele manier vergewist over de evolutie of actualiteit van uw probleem. U stelt ervan overtuigd te zijn dat u wordt gezocht maar u heeft echter geen enkele moeite gedaan om eventuele nieuwe feiten of gebeurtenissen na te gaan. Nochtans beschikt u over voldoende kanalen om u hierover te bevragen. U heeft nog steeds de contactgegevens van uw baas, nl. de eigenaar van de garage in uw bezit (CGVS, pg.11), en hebt regelmatig contact met uw moeder (CGVS, pg.3). Deze nonchalante houding jegens uw problematiek en het gebrek aan initiatief dat u heeft gesteld relativeert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij moeite onderneemt om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleiding vormen van zijn vertrek en dat hij zich informeert over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen doet opnieuw ernstige twijfels rijzen omtrent de oprechtheid van uw vluchtrelaas.

Uw verklaring dat u de eigenaar van de zaak vanuit België niet heeft gecontacteerd daar dit te kostelijk is en u het geld nodig heeft om groenten te kopen die bevorderlijk zijn voor uw gezondheid - u lijdt namelijk aan suikerziekte - (CGVS, pg.11) en omdat u niet wilt dat hij weet waar u zich momenteel bevindt (CGVS, pg.11), kan bezwaarlijk als afdoende worden beschouwd daar u wel regelmatig naar uw moeder belt en u geenszins wordt verplicht te melden waar u momenteel woont. Dat u zich niet verder over uw problematiek heeft geïnformeerd omdat uw moeder oud en ziek is (CGVS, pg.12,13) kan evenmin als een afdoende reden worden beschouwd. U had immers nog twee zussen in Irak en twee schoonbroers, waarvan één schoonbroer uw ganse vertrek uit Irak heeft geregeld en u bovendien een som geld heeft voorgesloten om uw vlucht te realiseren (CGVS, pg.12). Deze persoon is dus op de hoogte van uw situatie. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zich op niemand van hen zou kunnen beroepen.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat u de ziekte en ouderdom van uw moeder nogmaals inroept wanneer het uw identiteitsdocumenten betreft. U kunt namelijk enkel een - daarenboven moeilijk leesbare - kopie van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorleggen, geen originelen (CGVS, pg.4). Gezien bovenstaand argument kan ook hier niet worden geloofd dat u zich op niemand, ook niemand van uw familie, zou kunnen beroepen om uw originele identiteitsdocumenten te kunnen opsturen. Het CGVS kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat u deze documenten om bepaalde redenen niet wilt voorleggen. Uw verdere verklaringen betreffende deze documenten bevestigen dit enkel. Zo zouden uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs zijn opgemaakt in Erbil, toebehorende aan de Koerdische Autonome Regio (CGVS, pg.5), dit terwijl u volgens uw verklaringen geboren en getogen zou zijn geweest in Dibaga (CGVS, pg.4), behorende tot de Centraal-Iraakse autoriteiten.

Bovenstaande argumenten maken dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend aangezien u uw zelfverklearde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Dibaga, Makhmour, in de provincie Ninewa (Mosul) in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk

vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkbaar verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat ervoor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag

betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker, die meent dat er tevens sprake is van een *“klaarblijkelijke beoordelingsfout”*, houdt eerst een theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsverplichting. Vervolgens merkt hij op dat in het kader van de betwiste beslissing de commissaris-generaal geen rekening hield met de toestand die werkelijk in zijn land van herkomst heerst. Hij citeert deels de definitie van vluchteling volgens het Vluchtelingenverdrag en licht dit theoretisch nader toe. Volgens verzoeker blijkt *in casu* uit het verhoorverslag dat hij aan alle voorwaarden voldoet om zich de hoedanigheid van vluchteling te doen toekennen. Hij wijst erop dat er vele Koerden zijn die verklaren dat zij in Irak slachtoffer zijn van discriminaties om reden van hun etnische afkomst, en oppert dat hij in die zin de discriminaties waarvan zij de slachtoffers waren verhaalde. Niemand kan het, aldus verzoeker, betwisten dat dergelijke discriminaties om reden van de etnische afkomst in het toepassingskader van het vluchtelingenverdrag vallen. Volgens verzoeker is zijn vrees om aan *“discriminaties te lijden”* gegrond. Hij herinnert eraan dat zijn identiteit en afkomst niet betwist worden. Verzoeker meent dat men hem *“precies om reden van de discriminatie waarvan hij de slachtoffer was, het niet kan verwijten dat hij het principe van de subsidiariteit van de internationale bescherming niet respecteerd, zoals de tegenpartij het doet”*. Hij oppert voorts vervolging door een terroristische groep te vrezen en stelt dat de nationale autoriteiten niets kunnen doen tegen deze groepen. *In fine* stelt verzoeker dat er geen tegenstrijdigheid gevonden werd in zijn asiolverhaal. Volgens hem dient ook benadrukt te worden dat de afwezigheid van bewijs niet ambtshalve de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling met zich meebrengt als het asiolverhaal waarschijnlijk blijkt, gezien dit coherent is en geen grote tegenstrijdigheden tussen de verschillende verhoren vertoont. Verzoeker haalt vervolgens rechtspraak aan van de Raad van State en citeert voorts deels artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dat hij kort theoretisch toelicht. Tot slot werpt hij op dat de veiligheidssituatie in Ninewa een situatie van *“open combat”* is.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt door het Commissariaat-generaal afgewezen om reden dat: (i) zijn verklaringen aangaande de wijze waarop de militie, die hij vreest, te werk zouden zijn gegaan weinig geloofwaardig zijn, (ii) het gezien de concrete acties die de politie in een recent verleden reeds had ondernomen, moeilijk te begrijpen valt dat hij het plots niet meer opportuun vond om de politie op de hoogte te brengen van zijn telefonische bedreiging, (iii) zijn beslissing om hen hierover niet in te lichten vragen doet rijzen bij de waarachtigheid van zijn relaas, (iv) hij zich na zijn plots en onverwacht vertrek uit Irak op geen enkele manier vergewist heeft over de evolutie of actualiteit van zijn problemen, en die nonchalante houding jegens zijn problematiek en het gebrek aan initiatief in ernstige mate de door hem ingeroepen vrees voor vervolging relativeert, (v) het niet geloofwaardig is dat hij zich op niemand, zelfs niet op iemand van zijn familie zou kunnen beroepen om zijn originele identiteitsdocumenten te kunnen laten opsturen, (vi) dit de indruk wekt dat hij die documenten om bepaalde redenen niet wilt voorleggen, en (vii) er actueel voor burgers uit de provincie Ninewa geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

Deze pertinente motieven die allen steun vinden in het administratief dossier worden op geen enkele wijze ontkracht of weerlegd door verzoeker en onderneemt hiertoe zelfs niet een concrete poging. Deze motieven blijven dienvolgens onverminderd overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ten overvloede wordt vastgesteld dat waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift op algemene wijze opmerkt dat hij zoals vele andere Koerden om reden van zijn etnische afkomst het slachtoffer was van discriminatie, hij voorheen tijdens zijn gehoren op geen enkel ogenblik melding maakte, zelfs niet de minste indruk wekte dat zijn beweerde, doch ongeloofwaardig gebleken problemen enigszins zouden zijn ingegeven of verband zouden houden met zijn etnische afkomst. Hij maakte voorheen niet het minste gewag van problemen van discriminatie waarmee hijzelf of anderen van Koerdische origine in Irak geconfronteerd werden.

Waar hij tot slot in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus verwijst naar doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling kan aan verzoeker, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend.

Verzoekers betoog dat er in Ninewa een situatie van *‘open combat’* heerst zonder verdere toelichting of concrete elementen ter staving hiervan is niet voldoende om de gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing gesteund is om te kunnen besluiten dat er actueel in Ninewa voor burgers geen

reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat, te weerleggen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER